tot den

OPENBARE VERKOOP

VAN EEN

Schoone EIGENDOM

met Park & Rijverheidsgebouwen

TE GLONS,

gelegen in het midden der gemeente, bestaande uit de oude **Brouwerij Palmate**, van eene totale oppervlakte van 26 aren 89 ca. hebbende eene gevelbreedte op den weg van 102 m. 8 cm., verdeeld in drie loten, bevattende eene schoone VILLA met perroen en aanhoorigheden, nijverheidsgebouwen der Brouwerij met bureel en gepaveide koer, de stalgebouwen en gepaveide koer.

Eigendom in goeden staat van onderhoud, gelegen op het scheonste punt der gemeente, in een stil midden.

Bijzonderheden op de plakbrieven. Inlichtingen ter studie van de notarissen.

Studie van Mter Joseph de SCHAETZEN, notaris te Tongeren.

Om uit onverdeeldheid te geraken

OPENBARE VERKOOPING

van

Onroerende Goederen

TE TONGEREN & NEERREPEN.

Op *Dinsdag 17 Januari 1939*, om 10 1/2 uur 's morgens ter zittingszaal en ten overstaan van den Heer Vrederechter des kantons Tongeren, Kielenstraat « Allée Verte » te Tongeren, ten verzoeke der kinderen van wijle den heer Joseph DIELS PALMEN te Tongeren, zal de notaris JOSEPH DE SCHAETZEN, voornoemd, gelijkvormig de wet van 12 Juni 1816, openbaar en ten meestbiedende te koop stellen :

Gemeente Tongeren.

1°) **EEN HUIS** met aanhang en tuin groot 4 aren 20 cent. gelegen ter plaatse « De Panheven », sectie A Nr 17/3.

2°) **Een Hoeiland** groot 53 aren 30 cent. gelegen ter plaatse « Achterste Veldje » sectie A Nr 55 b.

3°) **EEN HUIS** met aanhang groot 3 aren 80 cent gelegen ter plaatse « Saveiberg » sectie A nummer 1 c/3.

4°) **Een Tuin** groot 3 aren 20 cent. gelegen ter plaatse « Saveiberg » sectie A nummer 1 n/3.

Gemeente Neerrepen.

5°) **Een Bouwland** groot 16 aren 30 cent. gelegen ter plaatse « In de Zips » sectie B nummer 126/2.

LOS EN VRIJ VAN LASTEN.

Om verdere inlichtingen wende men zich ten kantoor van den notaris DE SCHAETZEN, voornoemd.

Om uit onverdeeldheid te geraken

OPENBARE VERKOOP

eenen schoonen

EIGENDOM

TE TONGEREN.

Op Dinsdag 17 Januari 1939, om 11 uur 's morgens TER ZITTINGZAAL en ten overstaan van den Heer Vrederechter des kantons Tongeren, Kielenstraat (Allée Verte) te Tongeren, ten verzoeke van Mevr. wed. Emile LYSENS-LOX en kinderen te Tongeren, zal de notaris Joseph DE SCHAETZEN, voornoemd, gelijkvormig de wet van 12 Juni 1816, openbaar ten meestbiedende te koop stellen :

Stad Tongeren.

Een schoon en best gelegen EIGENDOM gelegen ter plaatse *hoek van Jeker- en Putstraat, Nr 1*, sectie C nummer 699c, samen groot 2 aren 92 cent. 64 dm2, bestaande uit ruime huizing met aanhang en kar-invaart.

Deze eigendom is best geschikt voor herberg of dergelijken handel.

Bewoond door de wed. Lysens Lox, Emile

Dit huisgoed zal in twee loten of in massa veilbaar zijn naar verlangen der liefhebbers en begrijpt namelijk :

Lot I. — Een gebouw, deeluitmakende van voorschreven eigendom groot 144 M2, 46 dm2, gelegen « In de Jekerstraat » sectie C Nr 699c/deel, bestaande uit goede kamer, zitplaats en koer, reinende aan nabeschreven gedeelte.

Lot II. Een woonhuis, deeluitmakende van voorschreven eigendom groot 148 M2, 18 dm2, gelegen hoek der Jeker- en Putstraat, sectie C Nr 699/deel, bestaande uit kamer, doorgang, keuken in invaart langs de Putstraat, reinende voorschreven gedeelte.

Binnen kort in bezit te nemen.

Los en vrij van lasten.

Om verdere inlichtingen wende men zich ten kantoor van den notaris DE SCHAETZEN, alwaar het plan ter inzage der liefhebbers berust.

OPENBARE VERKOOP

van een

goed WERKMANSHUIS

te TONGEREN.

Op *Woensdag 18 Januari 1939*, om 3 uur namiddag, ter herberge van Mr Arthur KIELICH, Minderbroedersstraat te Tongeren, zal de notaris JOSEPH DE SCHAETZEN van Tongeren, ten verzoeke van Mijnheer Jean PETERS-SIMON van Tongeren, openbaar ten meestbiedende te koop stellen :

Stad TONGEREN.

Een goed **Werkmanshuis** groot negentig centiaren, gelegen ter plaatse Koolkuil Nr 3, kadaster sectie C Nr 314h, reinende de heeren Henri Sterkendries, Jacques Somers en de Koolkuil.

Dit huisgoed in allerbesten staat van onderhoud bevat :

gelijkvloers : 2 groote plaatsen en grooten koer.

op het verdiep : 3 groote slaapkamers.

Groote kelder en zolder.

Bewoond door den eigenaar.

Los en vrij van lasten.

Inlichtingen te bekomen ten kantoor van den notaris DE SCHAETZEN.

Studie van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren zal op *Maandag 9 Januari* 1939 om 3 uren namiddag te Tongeren ter herberge van M. Léon Mulders-Schoubben « Café Ass Ouhès » Groote Markt, overgaan tot den

OPENBAREN VERKOOP TEN MEESTBIEDENDE

van

STAD TONGEREN

WERKMANSHUIS

met opene plaats, groot 80 centiaren, gelegen « Op den Luikersteenweg » Nr 58, ter plaatse genaamd « Hubensbeemden » gekadastreerd sectie B nummer 1447/3 ; reinende MM. Mourean-Verjans, Erberich-Logtmars de Wed. en zoon, Essers-Langenaeken de weduwe en den Steenweg van Tongeren naar Luik.

Bewoond door M. Jean Fontaine-Westphalen.

Ingenotreding binnen kort.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden notaris Paul NEVEN.

TE KOOP of TE HUUR

STAD TONGEREN

Schoon Huis met grooten Tuin

groot te samen 12 aren 80 centiaren, gelegen *Kielenstraat, Nr 18*, thans bewoond door M. Bertrand, Vrederechter. Door zijne ligging is dezen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advokaat, enz.

Ingenottreding binnen kort.

Voor voorwaarden en bezichtigen zich wenden ten bureele van den Notaris Paul NEVEN.

Studie van Mter Aug. VAN ORMELINGEN Notaris te Tongeren.

— O —

Om uit onverdeeldheid te geraken

OPENBARE VERKOOP

van een

Woonhuis met Weide

TE LAUW.

Dinsdag 17 Januari 1939, on 2 1/2 uren namiddag te Lauw, ter herberge van Mr Victor Dessers Tiebax zal notaris Auguste VAN ORMELINGEN ten verzoeke van Madame Wed. Jan-Michel VANDAEL TACKAERT en kinderen, openbaarlijk en bij opbod verkoopen :

Gemeente Lauw.

Een Woonhuis met Weide gelegen ter plaatse « Boven de Krayberg » gekadastreerd sectie B nr 34/a en 40/v voor eene oppervlakte van 7 aren 15 centiaren, reinende M Adrien Dignefflé Wijnants, de Kerkfabriek van Borgloon, MM. Gilles-Julien Petiels-Germis en kinderen ; Clémers-Vandael Lodewijck Joseph ; de gemeente Lauw en den Daelmolenweg.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voornoemde notaris VAN ORMELINGEN.

Uit ter hand te koop

STAD TONGEREN.

EEN PRACHTIG

RENTENIERSHUIS

gelegen in de «ST CATHARINASTRAAT» Nr 24, (nabij de Kerk van het Begijnhof), gekadastreerd sectie C Nr 190, voor eene grootte van 3 aren 40 cent.

Dit huis in besten staat van onderhoud, is voorzien van badinstallatie en tuioleering, en bevat :

Gelijkvloers. Zaal, eetzaal, keuken en achterkeuken. — Twee kelders.

Op het verdiep : 4 slaapkamers.

2 mansarden. — Grooten zolder

Drinkwaterleiding. — Electrieklicht.

Behoud uw gezondheid?

Verstopping 90 %...

...der ziekten zijn te wijten aan verstopping.

Blijf niet hardlijvig ! Want aldus stelt gij U aan de gevaarlijkste ziekten bloot :

Blindendarmontsteking, ingewandsontsteking, nierziekte, aderverkalking, leverziekten, hartaandoeningen, hoofdpijn, migraines.

Huidziekten : eczeem, steenpuisten, uitslag, netelkoorts, medeesters, speen, enz.

ROODE PILLEN — een eenvoudige remedie — zullen de hardnekkigste verstopping doelmatig bestrijden. Zij zijn purgeerend, bloedzuiverend, galwerend en slijmafdrijvend en zijn zeer gemakkelijk assimileerbaar omdat zij uitsluitend uit planten zijn samengesteld.

ROODE PILLEN

L. Dupuis, Jumet

bereid met geconcentreerde plantensappen

6 FRANK PER DOOS — IN ALLE APOTHEKEN

LEEST EN VERSPREIDT

DE POSTRIJDER

het oudste blad van Limburg, gesticht in 1853.

Voor het abonneeren, het adverteeren en alles wat de redactie betreft, wende men zich tot onze Bureelen

Koning Albertlaan (Hoek der Steenderpoort) te Tongeren

Ingenottreding : 1 Januari 1939.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voornoemden notaris VAN ORMELINGEN.

Kantoor van Mter René DELVIGNE, Notaris te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP

VAN SCHOON & WELGELEGEN

RENTENIERSHUIS

TE TONGEREN.

Op Dinsdag 10 Januari 1939 te half drie namiddag in het Hotel « De Helm », Groote Markt te Tongeren, op verzoek der erven van den Heer Livius ENGELBORGHS-RENARD, zal de notaris René DELVIGNE van Tongeren openbaarlijk verkoopen :

STAD TONGEREN

Een Huis met aanhang en tuin, groot 4 aren, gelegen ter plaatse genaamd « VREITHOF » sectie C, nummer 1066 G.

Dadelijk in bezit.

Los en vrij van lasten.

Voor alle inlichtingen en bezichtig van 't huis zich te wenden tot de ondv van de notaris DELVIGNE, Lt poort te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP

VAN

SLAGHOU

te DIETSCHE-BROM.

Vrijdag 13 Januari 1939, on voormiddag, op verzoek van de Graaf DE LIEDEKERKE DE GRE Brussel, zal de Notaris René DELVIGNE van Tongeren openb verkoopen :

50 loten schoon Slagh

liggende afgekapt, in het boscl naamd « HEURBOSCH » te Dietsche

Het vervoer is zeer gemakkelij

Op krediet mits bekenden bur

Kapitalen te beko

aan matigen voorwaarden voor [illegible] vanaf 6,50 tot [illegible] die van den notaris DELVIGNE kersteenweg, 18, Tongeren

---

MENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER»

— 31 —

De Ziekte van den Drossaard

Een Verhaal door HARI.

— Maar als zij nooit een oogsken geriskeerd heeft, dan moest haar dat toch eens voorgedaan worden, zei vaderken even grstig, terwijl de grijze oogskens blonken van plaagzucht.

— Wel dat doet men zoo, zei moederken en ging tegen de keukendeur staan en pinkte van daar zoo wonderzacht met haare oogjes op het horlogeraskeiken.

— Weet gij het nog Gaddisch, hoe ik overdertig jaren een oogsken aan u riskeerde, toen gij thuis doorkwaamt. Nog denzelfden dag wist gij bij mij te komen om het aan te maken. En hoe welsprekend gij waart !

Moederken begon uitgelaten te lachen en Gaddusken knikte slaw in blijde voldoening : zelfs de verlegen Diana glimlachte.

— Zie zoo, Diana, nu weet gij hoe het gaat. Mits gij niets tegen Cris hebt en wij niet beter verlangen, RISKEERT gij zoo maar een oogsken op hem, zoodra hij inkomt. Dat is eene kleine moeite en dan voert de rest vanzelf. Zoo sprak moederken op [illegible] aanmoedigend [illegible].

— Laat ons nu maar vroolijk zijn, vervolgde zij uitgelaten, wij hebben er alle reden toe. Kom Diana zing nu eens een schoon liedje ; maar geen kerkzang hoor, een minnelied, gij weet wel van de liefde die zoo ver leest gebracht. Ik ga voor het eten zorgen, blijft gij maar in den winkel. Ik zal de keukendeur laten openstaan om goed te hooren.

Moederken pinkte nog eens koddig met de oogen en trok toen huid lachend de keuken in.

Vaderken zette zich achter de winkelbank aan 't werken. Diana begon met een plumberstel voorzichtig horleges af te stoffen.

— Ik hoor toch niets ! riep moederken van uit de keuken.

— Begin dan toch, zei vaderken en zag met een sluwen glimlach van achter de winkelbank op.

— Ik voel mij toch zoo ontroerd vader, zei Diana, waarlijk ik zou niet kunnen zingen.

— Toe maar, zei vaderken, gij zijt wat zenuwachtig, het zingen zal u herstellen.

En Diana begon met een zoete heldere soprano-stem.

Gekwetst ben ik van binnen,
Doorwond mijn het zoo zeer
Van uwer ganscher minne
Gekwetst zoo lang zoo meer
Waar ik mij wend, waar ik mij keer,
Ik en kan gerusten nergens meer !
Wie hadde dat gedacht !
De liefde, ja, de liefde
Heeft mij zoo wild gebracht (bis) (1)

De voorbijgangers op straat vertraagden den stap, om den bekoorlijken zang te hooren ; sommigen bleven voor den horlogewinkel staan en bewogen goedkeurend het hoofd op de maat van het lied.

XXIX.

HOE DAT CRIS BERINGHS VOL WROEGING EN ANGST TERUG NAAR HASSELT KWAM.

Zoo had Cris dan zijn ransel aangegord en was in de vroege uren op Hasselt aangetrokken.

Het was een heerlijke zomermorgen ; de schrinende stralen der klimmende zon spreidden op boomen en velden, en deden alom de dauwdroppels schitteren. Langs den weg geurden en fleurden de braamnels en bieen gorsden van bloem tot struiken ; een zacht wandelend zuidewindje verspreidde de frisch opwekkende geuren en liepe de door de blaren hombleem ; de wildzang der vogelen nereden van uit de lucht, van uit de boomen, van uit de struiken.

Door al die heerlijkheden stapte Cris angstig en moedeloos voort, met doorzakkende knieen : zijn ransel woog zwaar, de zon was drukkend heet, de keurige lucht prikkelde hem eenzaamheid, de vogelenzang klonk eentonig en vervelend, de schaterlach der eksters schetterde hoonend om tergend.

Zoo kwam hij aan de plaats waar hij, over vijf jaren, hulp had verleerd om het Poheiere wagentje uit den modder te trekken. Hij leunde tegen eenen boom om wat te rusten, en werd weemoedig bij het overdenken van al de gebeurtenissen van den dag.

Wat zou er van dat meisje geworden zijn ? Van toen af, met zijn hoesch sterrmetje en zijn ziek zusterijk, scheen het een vogeltje voor de kat ! Het arme kind was zeker dood, al lang dood. Zijne droevige gedachten gingen toen naar het ouderlijk huis, naar vaderken en moederken Beringhs. Zouden die nog in leven zijn ? Hij had ze zoo laffelijk verlaten in het gevaar, om zijn eigen te redden. Het rood derschrante steeg op zijn voorhoofd : zij hadden hem groot gebracht, zij hadden de plaats ingenomen van de ouders die hij nooit had gekend.

Die liefdevolle weezens, waaraan gansch zijne ziel hing, waren zeker ellendig in tormenten en brand tanel omgekomen. Hij wist dat dat lot hen dreigde en hij had niets gedaan om hen te redden of om hun lot te verzekeren : hij had slechts voor zijn eigen veiligheid gezorgd. Bittere tranen stonden hem in de oogen, nijpend en plotterend dikoute hem het schuldgevoel : hij leun de vaster tegen den boom en hield de hand voor de oogen, alsof het blijde sonnelicht hem pijn deed.

— Alles is verloren kermde hij, ik zal niemand meer vinden in Hasselt ! Waarvoor blijft ik hier op aarde rondgeven ? Kon toch de bodem opengaan en mij verdelgen en verzwelgen ?

Een oogenblik dacht hij aan terugkeeren : maar daar rees voor hem het waarschuwend beeld der zwarte kat, die hij in Diest weer had gezien. Neen, hij moest voort, hij wist het, hij voelde het. Loom en moede stapte hij weer vooruit, met het gezicht naar Hasselt gekeerd.

Toen hij de bosschen van Herckenrode voorbij was, zag hij aan een kromming van den weg eenklaps de gekende spitsen der torens zijner geboortestad. Het zicht der blij in de zon blinkende spitsen verwekte in hem angst en beklemming. Daar kwam hij aan Crutzen, voorbij de schrikkre gal : hier weerd het arme Nesken verbrand. Misschien vaderken en moederken Beringhs hetzelfde lot ondergaan. Misschien ? Neen er was geen twijfel aan ; hij had zooveel brandstapels onder weg gezien. Vaderken en moederken waren ook in verdenking : dat was genoeg om hen te doen aanhouden, en aanhouding beteekende folteringen en ijselijken dood.

Wat ging hij nog doen in die vermaledijde stad van Hasselt ? Nijpende angst en bittere wroeging wogen plettrend op zijn gemoed. Weer wilde hij terugkeeren, weer wilde hij den weg naar de zekelige stad toewenden en toch voelde hij dat hij voort moest gaan, voort tot aan het einde. En voort ging hij, buigend onder den last van angst en wroeging.

't Was markt geweest in Hasselt en er was veel gewoel van menschen aan de stadspoort. Niemand gaf acht op den moeden reiziger met de verwarkoede kleeding. Achter hem hoorde hij den nieuwen poortier tot den accijnsontvanger zeggen :

— Die heeft zeker goed in zijn bosch.

De accijnsbediende liefde en vuide nauwelijks een blik aan den platten ransel van den vreemdeling.

— Hij schijnt een aalmoes noodig te hebben, antwoordde de bediende.

Cris trok de stad in en werd nauwelijks bemerkt tusschen de talrijke voorbijgangers, die ter markt gekomen waren. Een oogenblik ben hij denken dat hij een zware droom had gehad, dat hij de stad niet verlaten had, zoo was alles hetzelfde gebleven, de huizen, de menschen, de beweging van den marktdag.

Aan de Leve Vrouw kapel zoekt bleef hij eventjes staan : de laatste avondveling van vaderken Beringhs : « verden weg der kerk niet » viel hem in geheugen en bracht hem terug tot de werkelijkheid. Helaas ! hij had den weg kerk vergeten ! Waarom ? Hij wist zelf niet. Hij ging voort zonder op te kwam op de Groote Markt en zoo aan hoek der Nieuwstraat, van waar hij ouderlijk huis konzien. Daar bleef staan naast een groep pratende boe zijn hart klopte hevig, zijn angst werd drukkender.

Maar wat zag hij ? De Drossaard ! Drossaard, in eigen persoon, die uren horlogewinkel kwam ! En de gehaatte zag er voldaan en tevreden uit, hij aartsvijand, die vaderken en moederken den brandstapel had gebracht ! Nee het maar al te zeker ! Er woonden menschen in het huis, zijne arme ouders hadden hun schrikke ijk lot gegaan. Cris moest zich tegen den muur DRIE GOUDBLOEMEN aanleunen om voorbijgaande buitenlieden wierpen wonderde blikken op den zonderlingen vreemdeling, die daar zoo wanhopig ellenig stond.

Toen Cris een weinig tot zijn e komen was, ging hij, besluiteloos schreden vooruit en zag dat de gangers den stap vertraagden voor ouderlijke huis, dat er zelfs eenig ven staan luisteren met zichtbare ning.

Wat moeht er gebeurd zijn ?

---

(1) Op een aria uit La Molinarica van Paisiello.